

„Лето када сам научила да летим“, Јасминка Петровић

Јасминка Петровић је написала више од тридесет књига за децу и одрасле. Инспирацију је проналазила у разговорима с децом.

У роману „Лето када сам научила да летим“ ради се о девојчици Софији која је са бабом отишла на Хвар, код бабине сестре. Сваку ноћ би, уз бабино непрестано хркање, размишљала шта јој се све догодило тог дана и зашто се све то догађа. Она се, такође, среће и са њој непознатим говором, бодулским. На почетку романа било јој је јако досадно са две бабе. Однос са баба Маријом није био баш најсјајнији. Није могла ни о чему да прича са њом. Стално јој је досађивала, терала је да једе оно што не воли, хркала је и причала у сну све време. Однос са ноном Луцијом био је много другачији и нормалнији. Са њом је могла да прича о момку, првом пољупцу и о много чему што није ни замишљала да прича са баба Маријом.

Али се после све променило. Упознаје своје рођаке Ану и „Уображеног“ и са њима проводи најлепше дане летовања на Хвару. Један од занимљивијих и интересантнијих догађаја био је када се Софија заљубила. Све се десило тао спонтано и романтично једне вечери у посластичарници. Он је био друг „Уображеног“ које је сваке годино долазио на летовање из Шведске. Заљубила се на први поглед. Више јој није било толико досадно. Али све што је лепо кратко траје, па се млади Швеђанин враћа у Шведску, а Софија и њена баба у Београд. Софија је је након овог лета одрасла, то јест научила да лети, што име романа и говори. Након сваког напорног, досадног и неиспуњеног дана сања да лети.

Ја сам као мала много желела да летим али сам после ове књиге научила да ми за летење нису потребна крила и да могу да летим и без њих. Препоручила бих вам ову књигу јер смо Софија и ја научиле да летимо, она током лета, а ја после прочитане књиге.